அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஶ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

॥ श्रीगणेशभुजङ्गम् ॥

ஶ்ரீ க³ணேஶ பு⁴ஜங்க³ம்

ஶ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஶ்ரீரங்கம்.
1962

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதிகளின் அனுக்ரஹத்தினுல் அமைக்கப்பட்ட அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதியின் முக்கிய நோக்கம் ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின் க்ரந்தங்களை அநுவாதத்துடன் பிரசுரித்து குறைந்த விலையில் எல் லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்து ஆசார்யாளுடைய உபதேசங்களை எங்கும் பரவ ச்செய்வதே. இந்நோக்கத்துடன் பிரசுரிக்கப்படும் "**ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்தமாலா**" வின் '**ஸ்ரீ க³ணேஶ பு⁴ஜங்க³ம்**' இது.

அத்வைத ஸித்தாந்தத்தை யாவரும் புரிந்து ஸ்வாநுபவம் பெற பாஷ்யங்க ளையும் பிரகரணங்களையும் இயற்றிய பகவத் பாதர்கள் அந்நிலையை அடையமுடி யாதவர்களும் கிரமமாக சிரேயஸ்ஸை அடைய எல்லா தேவதா மூர்த்திகள் பேரி லும் ஸ்தோத்ரிங்களை அருளியிருக்கிறார்கள். எல்லா தேவதா மூர்த்திகளும் ஒரே பரப்ரஹ்மத்தின் உருவம் என்பது தான் ஸித்தாந்தம். எந்த தேவதையை வழிபட் டாலும் அவர் அநுக்ரஹத்தால் முடிவில் அடையும் ஸ்தானம் முக்தி என்ற பரமா னந்த நிலையே. அவரவர் ருசிக்குத் தக்கபடி அந்தந்த தேவதையை வழிபட்டு அரு ளைப்பெற இந்த ஸ்தோத்திரங்கள் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். பாராயணம் செய்வதற்கு ஏற்ற முறையில் லலிதமான பதங்களுடன் அமைந்துள்ள இந்த ஸ்தோத்திரங்களில் அந்தந்த தேவதைகளின் விசேஷ மஹிமைகளும் பல உயரிய கருத்துக்களும் நன்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக ஒவ்வொரு மூர்த்தி யையும் நிர்விசேஷ பரப்ரஹ்மமாக வர்ணித்து பிரகரணங்களில் கூறப்பட்ட வேதா ந்த தத்துவங்களும் ஆங்காங்கு காட்டப்படுகின்றன.

இவை தமிழ் அநுவாதத்துடனும் விரிவுடையுடனும் யாவருக்கும் உபயோகப் படும் வகையில் ஸமிதியால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஸ்தோத்திரங்களில் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களைத் தெரிந்து பக்தியுடன் பாராயணம் செய்வதால் ஸ்ரீ ஆசார்ய அநுக்ரஹத்துடன் எல்லா அபீஷ்டங்களையும் பெறலாம்.

K.V. சுப்பரத்னம்,
பொதுக் காரியதரிசி,
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி.

உ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ஶ்ரீ க³ணேஶாய நம꞉

॥ श्रीगणेशभुजङ्गम् ॥

ஶ்ரீ க³ணேஶ பு⁴ஜங்க³ம்

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் அருளிய கணேச புஜங்க ஸ்தோத்திரம் ஒன்பது சுலோக ங்கள் கொண்டது. 'புஜங்கம்' என்னும் விருத்தத்தில் அமைந்திருப்பதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிவந்த ஒளியுடன் கூடி நர்த்தனம்செய்யும், நடராஜகுமாரனை ந்ருத்தகணபதியை இங்கு வர்ணிக்கிறார். பிறகு யோகித்யேயமான கணேச ஸ்வரூபத் தைக் காட்டி அவரையே நிர்குண ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகவும், உலகைப் படைத்துக் - காத்து - அழிக்கும் காரண வஸ்துவாகவும் காட்டுகிறார். இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படிப்பதால் முக்யமாக வாக்ஸித்தி ஏற்படும் என்பதை கடைசி சுலோகத்தில் கூறுகிறார்.]

रणत्क्षुद्रघण्टा निनादाभिरामं
चलत्ताण्डवोद्दण्डवत्पद्मतालम् ।
लसत्तुन्दिलाङ्गो परिव्यालहारं
गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ १ ॥

ரணத்க்ஷுத்³ர க⁴ண்டா நிநாதா³பி⁴ராமம்
சலத்தாண்ட³வோத்³த³ண்ட³வத்பத்³மதாலம் ।
லஸத் துந்தி³லாங்கோ³ பரிவ்யாலஹாரம்
க³ணாதீ⁴ஶ மீஶான ஸூனும் தமீடே³ ॥ 1 ॥

रणत्क्षुद्रघण्टा निनादाभिरामं	=	ஒலியிடுகின்ற சிறுமணிகளின்னிய ஸ்வரங்க
ரணத்க்ஷுத்³ர க⁴ண்டா நிநாதா³பி⁴ராமம்		ளால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணுகின்ற வரும் (வசீகரமான தோற்றத்தைப் பெற்றவரும்)
चलत्ताण्डवोद्दण्डवत्पद्मतालम्	=	அசைகின்ற நடன சமயத்தில் உயர்த்திய
சலத்தாண்ட³வோத்³த³ண்ட³வத்பத்³மதாலம்		தண்டத்துடன்கூடிய தாமரைகளின் தாளத்தை யுடையவரும்,
लसत्तुन्दिलाङ्गो परिव्यालहारं	=	மிளிர்கின்ற பருத்த உடலின்மேல் படிந்துள்ள பாம்புகளாகிய மாலையை யுடையவரும்,
லஸத் துந்தி³லாங்கோ³ பரிவ்யாலஹாரம்		
ईशानसूनुं	=	சிவபெருமானின் திருக்குமாரருமான,
ஈஶானஸூனும்		
तं गणाधीशं	=	அக்கணேசப் பெருமானை துதிக்கின்றேன்.
தம் க³ணதீ⁴ஶம்		

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான ஸ்ரீ ஜகத்கு சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் இடையூறுகளனைத்தையும் நீக்கி சகல மனோரதங்களையும் நிறைவேற்றும் வல்லமையுடைய விநாயகக் கடவுளை இவ்வாறுகப் போற்றுகின்றுர். சர்வேச்வரனுடைய திருக்குமாரன் ஆனந்ததாண்டவம் புரிகின்றுர். செய்கின்றவனுக்குத் தக்க பக்க வாத்யங்கள் இன்றியமையாதவை. ஆகவே அது சமயம் அவர் அணிந்துள்ள சிறு மணிகள் இனிய ஒலியை எழுப்புகின்றன. அவர் கையிலுள்ள தண்டுடன் கூடிய தாமரை இங்குமங்கும் அசைந்து தாளம் போடுகின்றன. நடனமாடுபவன் தன்னை நன்கு அலங்கரித்துக்கொண்டு மேடையில் காட்சியளிப்பான். அதேபோல சிவபெருமானின் திருமகனும் தன் பருத்த உடலை ஸர்பஹாரத்தால் ஒளி மிளிரச் செய்துகொண்டு இன்னிசை முழங்க ஆனந்த நடனமாடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. கணேச்வரனை இங்கு ஈசானஸூனு என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தமானது. "ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸி" என்று மறைகள் கூறுகின்றன. மகன் தந்தையின் குணங்களைப் பெறுதல் இயற்கையே. நடனக் கலைக்கு குரு சிவபெருமான். அக்கலையைத் தனயனும் பெற்றுச் சீருடன் விளங்குவது இங்கு ஈசானஸூனு என்பதால் காட்டப்படுகின்றது. ஈசபுத்திரரின் ஆனந்தநிலை இங்கு நன்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நிலையில் அவனை வழி படுவதால் சகல சித்திகளும் கிடைக்குமென்பது திண்ணம்.

ध्वनिध्वंसवीणालयोल्लासिवक्त्रं
स्फुरच्छुण्डदण्डोल्लसद्बीजपूरम् ।
गलद्दर्पसौगन्ध्यलोलालिमालं
गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ २ ॥

த்⁴வநி த்⁴வம்ஸ வீணா லயோல்லாஸி வக்த்ரம்
ஸ்பு²ரச்சு²ண்ட³ த³ண்டோ³ல்லஸத்³ பீ³ஜபூரம் ।
க³லத்³த³ர்ப ஸௌக³ந்த்⁴ய லோலாலிமாலம்
க³ணாதீ⁴ஶமீஶானஸூனும் தமீடே³ ॥ 2 ॥

ध्वनि	=	தன்னுடைய இனிய ஒலியால்,
த்⁴வநி		
ध्वंस	=	மறைந்த,
த்⁴வம்ஸ		
वीणालय	=	வீணையின் லயத்தினால்,
வீணாலய		
उल्लासि	=	விளங்குகின்ற,
உல்லாஸி		
वक्त्रं	=	முகத்தையுடையவரும்,
வக்த்ரம்		
स्फुरत्	=	அசைகின்ற,
ஸ்பு²ரத்		
शुण्डदण्ड	=	துதிக்கையில்,
ஶுண்ட³த³ண்ட³		
उल्लसत्	=	அழகாகத் திகழ்கின்ற,
உல்லஸத்		
बीजपूरम्	=	மாதுளம்பழத்தையுடையவரும்,
பீ³ஜபூரம்		
गलद्दर्पसौगन्ध्यलोलालिमालं	=	பெருகுகின்ற மதஜலத்தின் வாசனையால்
க³லத்³த³ர்ப ஸௌக³ந்த்⁴ய லோலாலிமாலம்		சஞ்சலமான வண்டின வரிசையையுடையவரும்
गणाधीशं	=	கணங்களுக்கு அதிபருமான,
க³ணாதீ⁴ஶம்		
तं ईशानसूनुं	=	புத்திரனை,
தம் ஈஶானஸூனும்		
ईहं	=	போற்றுகிறேன்.
ஈஹம்		

கணேசன் நடனமாடும் சமயத்தில் இனியகானம் செய்கின்றார். அக்கானத்தின் மதுரத்வனியால் வீணையின் நாதம் கூடத் தோற்கடிக்கப்படுகின்றது. அப்பொழுது அவரது முகம் மிகவும் பொலிவுபெற்றுப் பார்ப்பவர் மனதைக் கவர்கின்றது. மேலும் அவர் தன் கையில் இனிய மாதுளம் பழத்தையும் வைத்துக்கொண்டு காட்சியளிக் கின்றார். ஆடலும் பாடலும் அவருக்கு அளவுகடந்த மதத்தையுண்டு பண்ணுகின்றன.

ஆதலால் அவருடைய மத்தகத்தில் முதப்பெருக்குண்டாகி எங்கும் இனிய நறுமணத்தைப் பரப்புநின்றது. அதனுல் வண்டினம் மற்ற மலர்களைத் தேடித் திரிவதை விடுத்து இவரது முகத்தைச் சுற்றி வட்டமிடுகின்றது. இவ்வாறு அவருடைய முகத்தைச்சுற்றித் திரியும் வண்டுகளின் வரிசை அவருக்கு அளிக்கப்பெற்ற மலர் மாலை போல் விளங்குகின்றது. அப்படிப்பட்ட கரிமுகத்தோனை யான் போற்றுகின்றேன். (2)

प्रकाशज्जपारक्तरत्नप्रसून-
प्रवालप्रभातारुणज्योतिरेकम् ।
प्रलम्बोदरं वक्रतुण्डैकदन्तं
गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ३ ॥

ப்ரகாஶஜ் ஜபா ரக்த ரத்னப்ரஸூன-
ப்ரவால ப்ரபா⁴தாருண ஜ்யோதிரேகம் ।
ப்ரலம்போ³த³ரம் வக்ரதுண்டை³கத³ந்தம்
க³ணதீ⁴ஶ மீஶான ஸூனும் தமீடே³ ॥ 3 ॥

प्रकाशत् ப்ரகாஶத்	=	மிளிரும்,
जपा ஜபா	=	செம்பருத்தி மலர்போல,
रक्त ரக்த	=	சிவந்த,
रत्नप्रसून ரத்னப்ரஸூன	=	இரத்தினம் புஷ்பம்,
प्रवाल ப்ரவால	=	துளிர்,
प्रभातारुण ப்ரபா⁴தாருண	=	காலைக்கதிரவன் இவைகளைப்போன்ற,
ज्योतिः ஜ்யோதி:	=	ஒளியையுடையவரும்,
एकम् ஏகம்	=	இரண்டற்றவரும்,
प्रलम्बोदरं ப்ரலம்போ³த³ரம்	=	வளைந்த முகத்தையுடையவரும்,
वक्रतुण्डम् வக்ரதுண்ட³ம்	=	ஒரு தந்தமுடையவரும்,

गणाधीशं **க3ணதீ4ஶம்**	=	கணதிபதியுமான,
तं ईशानसूनुं **தம் ஈஶானஸூனும்**	=	அந்த ஈச புத்திரனை,
ईडे **ஈடே3**	=	போற்றுகின்றேன்.

கணபதியின் தோற்றம் மிகப் பொலிவு பெற்று விளங்குகின்றது. செம்பருத்திப்பூ, சிவந்த ரத்னம், துளிர், அருணன் இவைகளைப்போல் சிவந்திருக்கின்றது. இருப்பினும் ஒப்பற்றது. அத்விதீயமானது. அவரது வயிறு பருமனாகத் தோன்றுவதால் அவருக்குத் தொந்தி விநாயகர் என்ற பெயரும் வழங்கலாயிற்று. நீண்ட துதிக்கையை உடையவராக இருப்பதால் அவரது முகம் சிறிது கோணலாக இருக்கின்றது. அவ்விநாயகக் கடவுளை நான் போற்றுகிறேன். **(3)**

विचित्र स्फुरद्रत्नमालाकिरीटं
किरीटोल्लसत्चन्द्र रेखाविभूषम् ।
विभूषैकभूषं भवध्वंसहेतुं
गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ४ ॥

விசித்ர ஸ்பு2ரத்3 ரத்னமாலா கிரீடம்
கிரீடோல்லஸத்சந்த்3ர ரேகா2விபூ4ஷம் ।
விபூ4ஷைகபூ4ஷம் ப4வத்4வம்ஸஹேதும்
க3ணதீ4ஶ மீஶான ஸூனும் தமீடே3 ॥ 4 ॥

विचित्र **விசித்ர**	=	பலவர்ணங்களுடன்
स्फुरत् **ஸ்பு2ரத்**	=	பிரகாசிக்கின்ற,
रत्नमाला **ரத்னமாலா**	=	ரத்னங்களின் வரிசைகளையுடைய,
किरीटं **கிரீடம்**	=	கிரீடத்துடன் கூடியவரும்,
किरीट **கிரீட**	=	கிரீடத்தில்,
उल्लसत् **உல்லஸத்**	=	விளங்குகின்ற,
चन्द्ररेखा **சந்த்3ரரேகா2**	=	சந்திரகலையாகிய,

विभूषम् **விபூ⁴ஷம்**	=	சிறந்த அணிகலத்தையுடையவரும்,
विभूषैकभूषं **விபூ⁴ஷைகபூ⁴ஷம்**	=	அணிகலனுக்கு அணிகலனுகத் திகழ்கின்றவரும்,
भव **ப⁴வ**	=	பிறவியை,
ध्वंस **த்⁴வம்ஸ**	=	நாசம் செய்வதற்கு,
हेतुं **ஹேதும்**	=	காரணமானவரும்,
गणाधीशं **க³ணுதீ⁴ஶம்**	=	கணங்களுக்கதிபருமான,
तं **தம்**	=	அந்த,
ईशानसूनुं **ஈஶானஸூனும்**	=	சிவபெருமானின் திருக்குமாரனை,
ईडे **ஈடே³**	=	போற்றுகின்றேன்.

சிவபெருமானின் திருக்குமாரன் சிறந்த அணிகலங்களுடன் காட்சியளிக்கின்றுன். அவனுடைய தலையில் நவரத்னங்கள் பதிக்கப்பெற்ற கிரீடம் பொலிவு பெற்று விளங்குகின்றது. சந்திரகலை கிரீடத்தின் மேலிருந்துகொண்டு மிகுந்த ஒளியைப் பரப்புகின்றது. ஆயினும் இவ்வணிகள் சிவகுமாரனின் சிரசில் விளங்குவதால் சிறந்த காந்தியைப் பெறுகின்றன. ஆதலால் அணிகளுக்கே அணிகளாகத் திகழ்கிறுன் இக்குமாரன். உலகிலோ எனில் அணிகளால் ஆடவன் அழகு பெறுகின்றுன். இவ்விதம் காட்சியளிக்கும் ஈச புத்ரனைப்போற்றுவதால் பிறவி என்னும் பிணி நாசமடைவது திண்ணம். இவ்வாறு மோக்ஷ சாம்ராஜ்யத்தை யளிக்கும் இக்கணபதியை யாம் தொழுவோமாக. **(4)**

उदञ्चद्भुजावल्लरीदृश्यमूलो-
च्चलद्भ्रूलताविभ्रमभ्राजदक्षम् ।
मरुत्सुन्दरीचामरैः सेव्यमानं
गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ५ ॥

உத³ஞ்சத்³ பு⁴ஜா வல்லரீ த்³ருஶ்ய மூலோ-
ச்சலத்³ ப்⁴ரூலதா விப்⁴ரம ப்⁴ராஜத³க்ஷம் ।
மருத்ஸுந்த³ரீ சாமரைः ஸேவ்யமானம்
க³ணுதீ⁴ஶ மீஶானஸூனும் தமீடே³ ॥ 5 ॥

उदञ्चत् = உயரக்கிளம்புகின்ற,
உத³ஞ்சத்
भुजावल्लरी = புஜங்களாகிய கொடிகளின்,
பு⁴ஜாவல்லரீ
दृश्य = காட்சியினுல்,
த்³ருஶ்ய
मूलोच्चलत् = வேரிலிருந்து அசைகின்ற,
மூலோச்சலத்
भ्रूलताविभ्रम = புருவங்களாகிய கொடிகளின் சுழலில்,
ப்⁴ரூலதாவிப்⁴ரம
भ्राजदक्षम् = விளங்குகின்ற கண்களை உடையவரும்,
ப்⁴ராஜத³க்ஷம்
मरुत्सुन्दरी = தேவகன்னியர்களால்,
மருத்ஸுந்த³ரீ
चामरैः = சாமரங்களால்,
சாமரைঃ
सेव्यमानं = ஸேவிக்கப்படுகின்றவரும்,
ஸேவ்யமானம்
गणाधीशं = கணங்களுக்கு அதிபருமான,
க³ணாதீ⁴ஶம்
तं ईशानसूनुं = அந்த ஈசபுத்திரனை,
தம் ஈஶானஸூனும்
ईडे = போற்றுகின்றேன்.
ஈடே³

தாண்டவமூர்த்தியான கணேசன் தனது கொடி போன்ற கைகளை உயர்த்திக் கொண்டு காட்சியளிக்கின்றுர். அம்மூர்த்தியின் தோற்றத்தைத்தானே கண்டு களித்து இன்பமடையும்பொழுது அவரது புருவங்கள் கொடிபோற் சுழலுகின்றன. அவைகளின் நடுவில் மருளும் அவரது கண்கள் மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்குகின்றன. அப்பொழுது தேவஸ்திரீகள் சாமரம் வீசித்தேவகுமாரனுக்குப் பணிவிடை புரிகின்றனர். இவ்வாறு காட்சி தரும் கணாதிபதியை யான் போற்றுகின்றேன். **(5)**

स्फुरन्निष्ठुरालोलपिङ्गाक्षितारं
कृपाकोमलोदारलीलावतारम् ।
कलाबिन्दुगं गीयते योगिवर्यै-
गणाधीशमीशानसूनुं तमीडे ॥ ६॥

ஸ்பு²ரந்நிஷ்டு²ராலோல பிங்கா³க்ஷிதாரம்
க்ருபாகோமலோதா³ரலீலாவதாரம் ।
கலாபி³ந்து³க³ம் கீ³யதே யோகி³வர்யை-
க³ணாதீ⁴ஶ மீஶானஸூனும் தமீடே³ ॥ 6॥

स्फुरन्	=	துடிக்கின்ற,
ஸ்பு²ரன்		
निष्ठुर	=	க்ரூரமாயும்,
நிஷ்டு²ர		
आलोल	=	சஞ்சஞ்சலமாயும் உள்ள,
ஆலோல		
पिङ्गाक्षि	=	சிவந்த கண்களின்,
பிங்கா³க்ஷி		
तारं	=	கருவிழிகளை யுடையவரும்,
தாரம்		
कृपा	=	கருணையால்,
க்ருபா		
कोमल	=	அழகியதும்,
கோமல		
उदार	=	சிறந்ததுமான,
உதா³ர		
लीलावतारम्	=	விளையாட்டவதாரங்களையுடையவரும்,
லீலாவதாரம்		
कलाबिन्दुगं	=	பிந்து, கலை இவைகளால் அறியப்படும்
கலாபி³ந்து³க³ம்		ஜோதிஸ்வரூபமாக
योगिवर्यैः	=	சிறந்த யோகிகளால்,
யோகி³வர்யை:		
गीयते	=	துதிக்கப்படுகின்றார்,
கீ³யதே		
तं	=	அந்த,
தம்		
गणाधीशं	=	கணபதியான
க³ணாதீ⁴ஶம்		
ईशानसूनुं	=	சிவபெருமானின் திருக்குமாரனை,
ஈஶானஸூனும்		
ईडे	=	போற்றுகின்றேன்.
ஈடே³		

பிரணவத்திலுள்ள பிந்து, கலை இவைகளில் ஜோதிரூபமாய் விளங்குகின்றன். அவரது தேஜோமயமான ரூபத்தை அறிந்த யோகிகள் அவரைப் போற்றுகின்றனர். அங்ஙனம் யோகிகளால் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் காணப்படும் கரிமுகத்தோன் பலவித மான லீலாவதாரங்களையெடுத்து பக்தர்களைக் காப்பாற்றுகின்றார். அரக்கர்களை அழிக்கக் கருதி உக்ரமான ரூபத்துடன் தோன்றும்பொழுது அவரது கண்கள் கருணையற்றவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவைகள் சிவந்து துடிக்கின்றன. கருவிழிகளும் மிகவும் சுழல்கின்றன. இவ்வாறு தோன்றினும் அவரது அவதாரம் அவருக்குப் பக்தர்கள்பாலுள்ள ஒப்பற்ற கருணையையே காட்டுகின்றது. அப்படிப்பட்ட உக்ர விநாயகமூர்த்தியைப் போற்றுவதால் இன்னல்களனைத்தும் இழிவுறும் என்பது திண்ணம்.

यमेकाक्षरं निर्मलं निर्विकल्पं
गुणातीतमानन्दमाकारशून्यम् ।
परं पारमोङ्कारमाम्नायगर्भं
वदन्ति प्रगल्भं पुराणं तमीडे ॥ ७ ॥

யமேகாக்ஷரம் நிர்மலம் நிர்விகல்பம்
கு³ணாதீதமானந்த³மாகாரஶூன்யம் ।
பரம் பாரமோங்காரமாம்நாயக³ர்ப⁴ம்
வத³ந்தி ப்ரக³ல்ப⁴ம் புராணம் தமீடே³ ॥ 7 ॥

यं **யம்**	=	எவரை,
एकाक्षरं **ஏகாக்ஷரம்**	=	ஒன்றுயும் அழிவற்றதாயும்,
निर्मलं **நிர்மலம்**	=	மாசற்றதாயும்
निर्विकल्पं **நிர்விகல்பம்**	=	சந்தேகமற்றதாயும்,
गुणातीतं **கு³ணாதீதம்**	=	ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற முக்குணங்களுக்கும் அப்பால் உள்ளதாயும்,
आनन्दं **ஆனந்த³ம்**	=	ஆனந்தரூபியாயும்,
आकारशून्यं **ஆகாரஶூன்யம்**	=	உருவம் அற்றதாயும்,
परं पारं **பரம் பாரம்**	=	மற்றொரு கரையாகவும்,
औंकारं **ஔங்காரம்**	=	பிரணவ ரூபமாயும்,

आम्नायगर्भं **ஆம்நாயக³ர்ப⁴ம்**	=	வேதங்களைத் தன்னுள் கொண்டதாயும்,
प्रगल्भं **ப்ரக³ல்ப⁴ம்**	=	ஸாமர்த்யம் உள்ளதாயும்,
पुराणं **புராணம்**	=	பழமைவாய்ந்ததாயும்,
वदन्ति **வத³ந்தி**	=	கூறுகின்றனரோ,
तं **தம்**	=	அந்த கணபதியை,
ईडे **ஈடே³**	=	போற்றுகின்றேன்.

இதுகாறும் கணுதீசனின் ஸகுணஸ்வரூபம் வர்ணிக்கப்பட்டது. ஸகுண மூர்த்தியை உபாஸிப்பவன் ஞானத்தைப் பெறுகின்றன். அதையடைவதற்கு இடையூறாகக் காணப்படுவது அஞ்ஞானமே. அதை அகற்ற இறைவன் அருள் தேவை. அவர் அருளால் அஞ்ஞானமென்ற இருள் நீங்கியவுடன் ஞானச்சுடரே நம் கண்முன் காட்சியளிக்கின்றது. அப்பொழுது நாம் இறைவனின் உண்மையான ரூபத்தை உணர்கின்றோம். அதுதான்

एकमेव अद्वितीयम्

ஏகமேவ அத்³விதீயம்

என்று ச்ருதிகளால் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பரம்பொருள் மாசற்றது. மாறுபாடற்றது. முக்குணங்களுக்கும் உட்படாதது. உருவம் அற்றது. ஆனந்தஸ்வரூபமானது. வேதங்களுக்கெல்லாம் இதுவே மூலபூதமானது. ஓம் என்னும் பிரணவம் இதையே குறிக்கின்றது. இதை வழிபடுவதால் நாம் தத்வஞானத்தைப் பெற்று நிரதிசயமான ஆனந்தத்தைப் பெறலாம், ஆதலால் நாம் இந்த ஓங்கார கணபதியைப் போற்றுவோமாக. **(7)**

चिदानन्दसान्द्राय शान्ताय तुभ्यं
नमो विश्वकर्त्रे च हर्त्रे च तुभ्यम् ।
नमोऽनन्तलीलाय कैवल्यभासे
नमो विश्वबीज प्रसीदेशसूनो ॥ ८ ॥

சிதா³னந்த³ஸாந்த்³ராய ஶாந்தாய துப்⁴யம்
நமோ விஶ்வகர்த்ரே ச ஹர்த்ரே ச துப்⁴யம் ।
நமோ(அ)னந்தலீலாய கைவல்யபா⁴ஸே
நமோ விஶ்வபீ³ஜ ப்ரஸீதே³ஶஸூனோ ॥ 8 ॥

चिदानन्दसान्द्राय **சிதா³னந்த³ஸாந்த்³ராய**	=	ஞானானந்த ஸ்வரூபியாயும்,
शान्ताय **ஶாந்தாய**	=	அமைதி நிறைந்தவராயும் உள்ள,
तुभ्यं **துப்⁴யம்**	=	உமக்கு,
नमः **நமஃ**	=	வணக்கம்,
विश्वकर्त्रे च **விஶ்வகர்த்ரே ச**	=	உலகைப்படைப்பவராயும்,
हर्त्रे च **ஹர்த்ரே ச**	=	அழிப்பவராயுமுள்ள,
तुभ्यं **துப்⁴யம்**	=	உமக்கு,
नमः **நமஃ**	=	வணக்கம்,
अनन्तलीलाय **அனந்தலீலாய**	=	எல்லையற்ற திருவிளையாடல்களையுடையவரும்,
कैवल्यभासे **கைவல்யபா⁴ஸே**	=	(உண்மையில்) தாம் ஒருவராகவே விளங்குபவருமான உமக்கு,
नमः **நமஃ**	=	வணக்கம்,
विश्वबीज **விஶ்வபீ³ஜ**	=	உலகின் காரணமான,
ईशानसूनो **ஈஶானஸூனோ**	=	பரமேச்வரனின் திருக்குமாரா,
प्रसीद **ப்ரஸீத³**	=	பிரசன்னமடைவாயாக.

கடவுளை வழிபடும் முறையை நன்று அறிந்து வழிபடுதலே சிறந்த வழிபாடு. அவரைப் போற்ற விரும்பும் ஒவ்வொருவனும் அவர்தான் உலகத்தைச் சிருஷ்டிப் பவன், காப்பவன், அழிப்பவன் என்று அறியவேண்டும். அவரன்றி அணுவும் அசையா தெனக் கூறுவர் சான்றோர். அவர்தான் ஞானானந்த ஸ்வரூபி, சாந்தர், மோக்ஷத்தைத் தருபவர். ஆகையால் அப்படிப்பட்டவருக்கு நாம் வணக்கம் செலுத்துவது அவச்யம். அவரது அனுக்ரஹத்தை யாம் வேண்டுவோமாக. **(8)**

इमं सुस्तवं प्रातरुत्थाय भक्त्या
पठेद्यस्तु मर्त्यो लभेत्सर्वकामान् ।
गणेशप्रसादेन सिध्यन्ति वाचो ।
गणेशे विभौ दुर्लभं किं प्रसन्ने ॥ ९ ॥

இமம் ஸுஸ்தவம் ப்ராதருத்தா²ய ப⁴க்த்யா
படே²த்³யஸ்து மர்த்யோ லபே⁴த் ஸர்வகாமான் ।
க³ணேஶப்ரஸாதே³ன ஸித்⁴யந்தி வாசோ ।
க³ணேஶே விபௌ⁴ து³ர்லப⁴ம் கிம் ப்ரஸன்னே ॥ ௯ ॥

इमं = இந்த,
இமம்
सुस्तवं = நல்ல தோத்திரத்தை,
ஸுஸ்தவம்
प्रातः = காலையில்,
ப்ராத:
उत्थाय = எழுந்து,
உத்தா²ய
भक्त्या = பக்தியுடன்,
ப⁴க்த்யா
यः = எந்த,
ய:
मर्त्यः तु = மனிதன்,
மர்த்ய: து
पठेत् = படிப்பானோ அவன்,
படே²த்
सर्वकामान् = எல்லா விருப்பங்களையும்,
ஸர்வகாமான்
लभेत् = அடைவான்,
லபே⁴த்
गणेशप्रसादेन = கணேசருடைய அருளால்
க³ணேஶப்ரஸாதே³ன
वाचः = வாக்குகள்,
வாச:
सिध्यन्ति = பலிக்கின்றன,
ஸித்⁴யந்தி

विभौ **விபௌ⁴**	=	எங்கும் நிலவியவரும் ஸர்வவல்லமையுள்ள வருமான,
गणेशे प्रसन्ने **க³ணேஶே ப்ரஸன்னே**	=	கணேசன் அருள் புரியும்பொழுது,
दुर्लभं किं **து³ர்லப⁴ம் கிம்**	=	கிடைப்பதற்கரிது யாது?

ஒவ்வொரு மனிதனும் அதிகாலையில் எழுந்து மிகுந்த பக்தியுடன் இந்தத் துதிப் பாடலைப் படிக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் மானிடன் கணபதியின் அருளால் விரும்பிய பொருள்களனைத்தையும் அடைகிறன். அவனுடைய சொல் பலிக்கின்றது. ஏனெனில் கணபதியின் அருளிருக்கும்பொழுது அடையமுடியாதது ஒன்றுமே இல்லை.

ஸ்ரீ கணேச புஜங்கம் முற்றும்.